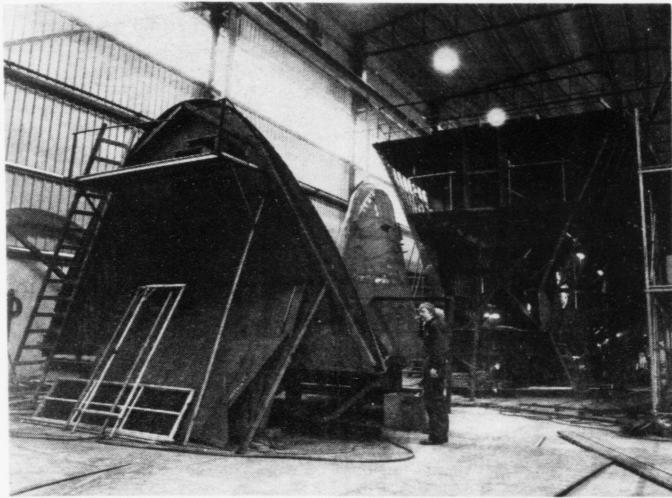

greitt, at bara tær fyrirkur, ið eru effektivar, verða væl stýrdar og hava gott m.a. knaðarbeiði, fara at standa seg. Verjutollur av ymiskum slag verður at kalla burtur, og i staðin kemur ein avgjaldsskipan, ið setur okkara egnu vøru javnt við innflutta vøru. Tann stuðul, sum á ymsan hátt verður latin vinnuni nú, fer at falla burtur, og tað er væntandi, at hann fellur fyrr burtur enn higartil annars hevur verið hildið politiskt gjørligt. Fyrirkurnar áttu tí longu nú at tillaga virksemin sátt.

Tey lond, vit fara at kapp-

Alt bendir á at virksemin á skipasmiðjunum um stutta tíð fer at økja

ast við, lata nú ikki heiltongan stuðul, og á jøvnum fœti við hesi lond kunnu vit framvegis stuðla; men longu við samgonguskipanina varð á-sannað, at hesin stuðul má verða latin til iløgur og kapitalkostnað, og seta virki i gongd, og tilíkt i avmarkaða tíð, men ikki sum varandi rakstrarstuðul.

Ti arbeiðir landsstýrið við at gera fyrirteytnar hjá vinnulivinum at virka undir lagaligari. M.a. verður arbeiðt við eini ætlan um at útvega vinnuni biligari orku. Kapitalútreiðslugrundarlagið verður eisini kannað, so at ein mynd fæst av, hvat kann gerast fyri og við tann partin, ið hevur so stóran virkis-kostnað, at eingi livilíkindi eru i friari kapping.

Veðhaldsskipanin — við privatum veðhaldsgrunni — fyri nýbyggingar á skipa-

smiðjum er so smátt farin at virka, og alt bendir á, at virksemin á skipasmiðjunum um stutta tíð fer at økja, og kemur so fyri seg, sum má haldast at vera rimiligt, soleiðis, at vit framyvir kunnu byggja tey skip okkum tørv-ar, og harafturat hava ein so kappingarferan skipasmiðju-idnað, at hann átekur sær ar-beiði fyri onnur lond.

Fiskiídnaðurin góðar sømdur við EF-avtalu

Landsstýrið hevur ta prinsipiellu áskoðan, at tað, sum okkara fiskiflota fiskar, eigur at verða avreitt í Føroyum og virkað her til borðklára vøru, um til ber, segði lögmaður í ólavsøkuroðu síni. Hann vísti á, at vit harafturat skulu flyta út fiska ísaða vøru viðgjørda til brúkan, men tá fesk vøra verður útflutt, skal tað bara vera til sera hogan prís, til brúkan beinleiðis at nýta og ikki til at virka meira á meginlandinum. Men tað eru eisini vansar í nýggju avtaluni. Atli Dam segði:

Fiskivinnuídnaðurin fær i nýggju avtaluni við EF sera góðar útflutningsømdir, bæði fyri fullvirkaða vøru og óvirkaða og hálvvirkaða vøru. Landsstýrið hevur ta prinsipiellu áskoðan, at tað, sum okkara fiskiflota fiskar, eigur at verða avreitt í Fø-

royum og virkað her, til borðklára vøru (grýtuklára tey kalla), um til ber. Harafturat skulu vit flyta út fiska ísaða vøru viðgjørda til brúkan; men tá ið fesk vøra verður útflutt, skal tað bara vera til sera hogan prís, til brúkan beinleiðis at nýta og ikki at virka meira á meginlandinum.

Vansar eru i nýggju handilsavtaluni. Rávera og hálvvirkað vøra sum fars og blokkur, fáa í flestu førum tollfrælsi í EF.

Freistandi kann tí verða hjá virkjum at arbeiða hetta

»hálvfabrikata« til viðari viðgerð á meginlandinum. Varast má imóti hesum, tí av royndum vita vit, at prisurin á hálvídnari vøru er sera skiftandi, og slik prísfall, sum vit ofta hava sæð, kunnu skjótt kollrenna virki. Havast skal i huga, at framyvir verður eingin ráfiskagrúnnur og skjótt eingin landskassi at lofta, tá ið slik prísfall koma. Landsstýrið heldur, at tað er rættari at okkara fiskiídnaður leggur dent á góðskaðar vøru við haldbetri prisum.

Menningarlógin, sum lög-

tingið samtykti i vár, royndist væl, og tann parturin av veiðuni, ið verður góðskaður innanlendis, veksur skjótt. Væntandi veksur henda mongdin úr 2.000 tons um i 1990 upp i eini 5.000-6.000 tons i 1991 og tífaldast aftur i 1992.

Landsstýrið hevur sagt seg sinnað at stuðla ávisum iløgum til góðsking og verður hetta gjørt; men avgjörður politikkur er tað at avmarka stuðulin til ávist tal av amboðum av sama slag runt landið. Soleiðis heldur landsstýrið, at uppsagingarvirki i Føroyum skulu verða sera avmarkað i tali. Aðrir góðskingarhættir úr feskari ráveru kunnu harafturimóti væl nýtast á fleiri virkjum i landinum.

Royndir við endaliga borðklárum vørum verða nú gjörda i fiskiídnaðinum, og fara tær fyrstu helst á marknaðin fyrst i komandi ári.

Landsstýrið hevur stuðlað fiskainnflutningi, at kanna, um tað er gongd leið at økja arbeiðsplássi i fiskiídnaðin-

um. Ætlanin er at taka saman um hesar royndir i október mánaði og koma til eina niðurstøðu. Alt bendir á, at hetta er eitt gott ikast til fiskivinnuna.

Handilsáttmálin við EF setur krav um at føroysk virki og føroysk fiskiskip verða löggild (autoriserað). Hetta ger, at vit mugu hava eina eftirlitsskipan og eina góðkenningar skipan viðvíkjandi virkjum og skipum, sum eru góðkend i felagsmarknaðinum. Landsstýrið hevur i hesum sambandi ætlanir um at vaksa Heilsuførðiligu Starvsstovuna, ið kemur at hava eftirlit og löggilda. Hetta verður ætlandi liðugt i 1992, og øll fiskiídnaðarvirki og skip eiga at verða löggild innan 1. januar 1993. Tungar byrðar, men figgarligar fyrirteytnir fyri at sleppa at virka til europeiska marknaðin.

Strongu krøvini frá felagsmarknaðinum til føroyska vinnulívið koma til góðar, tá ið talan er um vøru til onnur lond.

Eingi ivi er um, at tað fer at hiltast hjá okkum i fram-

I framtíðini verður eingin ráfiskagrúnnur og skjótt eingin landskassi at lofta, tá prísfall koma. Landsstýrið heldur tí tað er rætti at okkara fiskiídnaður leggur dent á góðskaðar vøru við haldbetri prisum

tíðini, gera vit okkum nú púra greitt, hvørjum fyrirteytum vit fara at virka undir, og fara undir neyðugar tillagingar, aðrenn veruleikin er har. Hesar trupulleikar skúgva vit ikki til vikis.

Landsstýrið er sinnað at stuðla ávisum iløgum til góðsking

